

§ 38 Internationellt församlingsutbyte

MAGNUS HEDIN:

Ordförande och ledamöter! Det är också första gången jag står här. Vi som är nya fick en introduktion av presidiet när vi började. Det sas att ”ni ska veta att det är enklare för en rik man att komma in i himmelriket än vad det är att få igenom en motion i kyrkomötet”. Det fick vi lära oss. Kanske är det så.

Det gäller motion 2014:34, där motionären föreslår att 1 miljon kronor per stift anslås för att bidra till internationellt församlingsutbyte. I Ekumenikutskottet gläder vi oss åt en utveckling där flera församlingar engagerar sig i församlingsutbyten. Möten över gränser berikar församlingslivet. Det kan också berika den enskildes kristna liv och trosutveckling. Utskottet förslår dock att motionen avslås, därför att internationella utbyten är ett ansvar för varje församling att planera, prioritera och finansiera. Varje stift har möjlighet att på olika sätt främja sådan verksamhet. Dessutom skulle ju 1 miljon per stift bli väldigt konstigt, eftersom stiftens ser så olika ut. Kyrkostyrelsen redovisar att arbetet med att stödja detta kommer att prioriteras under planeringsperioden i samverkan med stiftens.

Därför tycker utskottet att detta är den lämpliga ordningen och föreslår att motion 2014:34 avslås i sin helhet.

MATS NILSSON:

Ordförande! Motion 2014:34 kom till av den anledningen att man i det pastorat jag tillhör har ett utbyte med Costa Rica. Några skulle åka dit och de har kommit till oss vid flera tillfällen, medan vi nu skulle åka iväg. Vi är en liten församling på cirka 2 000 tillhöriga. Det är rätt svårt att få budgeten att gå ihop. Vi försökte med två präster som skulle åka iväg. Det gick att hitta pengar till dem, där fanns det olika möjligheter, men när det handlade om lekmän var det väldigt svårt att hitta något ställe där man kunde finansiera detta. På något sätt kändes detta inte bra och det var då jag skrev den här motionen. Sedan skrev jag också motionen för att jag tänkte det skulle vara kul att se hur kyrkomötet fungerar, eftersom det är den första gången jag är här.

Men jag måste säga att jag är lite imponerad av hur man har hanterat motionen. Kyrkans Unga har tagit upp den och tycker den var mycket positiv. Jag måste säga att jag tycker mig ha fått ett väldigt trevligt bemötande och att jag är rätt nöjd med hur detta har slagit ner. Även om motionen är avslagen är jag inte avslagen i det här sammanhanget. Man kan litegrann tycka att det kunde ha förts ner lite pengar, så att det hade funnits en möjlighet att finansiera detta. Det är trots allt så att församlingarna inte ser likadana ut överallt i landet och Växjö stift är nog kända för att ha många småförsamlingar som ska kunna finansiera allt. Trots allt, hör ni, så tycker jag det har gjorts ett jättebra och underbart arbete. De här delarna ska ju prioriteras. Därför har jag egentligen inget yrkande ens i detta, utan kan till och med köpa utskottets förslag.

Jag yrkar bifall till utskottet.

MARGARETA ANDERSSON:

Ordförande! Det handlar om internationellt församlingsutbyte och jag yrkar faktiskt bifall till Mats Nilssons motion 2014:34. Det gör jag av en enkel anledning. Om ekumenik ska få genomslagskraft måste den beröra människor. Präster är visserligen också människor, men de ha ett lite annat uppdrag än vi vanliga församlingsbor, vi som inte har alla dessa förmåner att finna möjligheter till finansiering av resor och sådant i den enskilda församlingen. Vi är många församlingar med kanske 500–800 tillhöriga som alltså inte har så stor möjlighet att komma iväg på utbytesresor. De är

viktiga. Det handlar om att man träffar andra människor i samma situation, människor som lever sitt vanliga liv. De har jobb, de har familj, de har vänner, de har allt det som vi allihop har. Dessutom har de ett stort engagemang i sin kyrka. Just detta att träffa andra som har ungefär samma situation som vi är väldigt viktigt. Vi upptäcker likheterna. Jag tycker hela debatten på förmiddagen har handlat om hur viktigt det är att mötas, att träffas, att se varandra som individer och människor och att vi inte är så förfärligt olika, oavsett var någonstans i världen vi bor och befinner oss.

Av den anledningen tycker jag det är så viktigt att vi lyfter de här frågorna och att kyrkan är alla sina medlemmar, att det handlar om individer som måste ta ställning. Vi gör det inte kollektivt, vi gör det en och en. Det finns ju en psalm i psalmboken vars andra vers börjar: "En och en vi måste stiga till det kors som allt försonar." Det säger väldigt tydligt vad det handlar om. Vi behöver mötas, vi behöver träffas och vi behöver ses. Det handlar också om att få med sig kunskaper. Här åker man inte ut för att se efter vad folk har för någonting som vi kan ta med oss. Inte heller åker vi dit för att tala om hur vi gör och att de nu ska göra så som vi brukar göra. Vi ser gemensamt vad det är vi kan göra, vilka tankar och idéer vi har och hur vi kan använda deras tankar förändrade i vår verksamhet.

Jag tycker därför det här är väldigt viktigt och yrkar bifall till motion 2014:34.

ANDERS ÅKERLUND:

Ordförande, ledamöter och åhörare! Vi behöver träffa varandra. Tack för motionen 2014:34 som gör det möjligt att prata också om församlingsutbytena som finns i världen och som ökar i omfång. Det är en stor skillnad på att vara förtroendevald i en borgerlig kommun och i kyrkliga sammanhang. En av skillnaderna att vi är del av en världsvid kyrka och därmed också hör ihop med den och har erfarenhetsbyte. Det är inte lyxresor det handlar om utan om uppdrag, om att skapa relationer i världen med våra samarbetspartners.

Jag har haft glädjen och stoltheten att få följa den internationella verksamheten på nationell nivå under många år och gör det fortfarande. Det är ett fantastiskt arbete som görs. Det har ändrats från att vara en liten doft av välgörenhet till samverkan och samarbete på ett professionellt sätt med revision och uppföljning, och här behövs det fortfarande mycket resurser på det planet för att genomföra våra åtaganden i världen. Här finns också certifiering som visar att vi är på rätt väg och har ordentliga genomlysningar av vad vi håller på med. Den nivån kan en församling inte komma i närheten av om man tror att man ska göra biståndsverksamhet. Det finns flera exempel på hur svårt det är att göra sådana här saker utan att av olika skäl hamna i problem efter ett tag.

Till den professionella organisationen på nationell nivå behövs det en uppföljning på det lokala församlingsplanet, att det blir från hjärta till hjärta. Människors engagemang ökar när man ser vilka sammanhang vi lever i och vi får inspiration av allt gott som händer ute i världen också. Vi får dela erfarenhet, tro, och sätt att jobba med sociala ekonomier för möjlighet till en eventuell välfärd. Vi kan också få hjälp med gudstjänstutveckling och liknande. Jag har sett väldigt mycket i världen och mitt intryck är att vi är mycket bättre utomlands än vad vi är i Sverige. Vi behöver hjälp i våra situationer att våga ha ett hopp för framtiden, vilket till exempel finns i Afrika och Kina och andra växande kyrkor. Vi behöver erfarenhetsutbyte och vi får det när vi har vänortsrelationer. Jag har ganska mycket erfarenhet av det, av svårigheter och möjligheter. Kom därför inte med jättestora gåvor som visar vår överlägsenhet utan erfarenhets- och gåvoutbyte på en normal nivå, så att alla känner sig

respekterade. Förståelse av den nivån är jätteviktig, erfarenhetsutbyte, dela tro och rädda liv.

Jag vill yrka bifall till utskottets hemställan, eftersom jag undrar om vi ska göra så mycket insatser på församlingsnivå från nationell nivå hela tiden. Jag är inte säker på det.

Beslut i ärendet återfinns i kyrkomötets protokoll, § 79.